

de Endringer, som ere foreslaaede af Mindretallet.

Ordføreren: Det ærede Medlem af Mindretallet, som nys havde Ordet (Hasle), holdt sig i alt Bæsentligt, som ogsaa naturligt var, til, hvad der fra dets Side er anført i Betænkningen, og jeg skal, for at følge en bestemt Orden, tillade mig at knytte nogle Bemærkninger til de Ytringer, der saaledes ere fremkomne, i den Orden, hvori dets Grunde i Betænkningen ere fremsatte. — Mindretallet siger saaledes først i Betænkningen, at det ikke kan ansee en saadan ny Straf som den foreslaaede for at være hensigtsmæssig, end sige nødvendig, fordi det forkommer samme, at den staaende Arrest er ligesaa betænkelig af Sundhedshensyn og ligesaa nedværdigende for Selvfølelsen som Krumslutning. Det har uagtet al derpaa anvendt Nøje ikke været muligt at faae det ærede Mindretal fra, at der var noget Betænkeligt for Sundheden ved den omtalte Straf. Der foreligger officielle Udtalelser fra to forskjellige Stabslæger om, at man ikke kender noget Tilfælde, hvori Krumslutningen har haft skadelige Følger for den Vedkommendes Sundhedstilstand. Det kan jo selvfølgelig nok alligevel paastaaes, at den dog har haft saadanne Følger, men naar en officiel Udtalelse er søgt og erholdt derom, saa maa den vistnok, indtil man af bestemte Tilfælde kan bevise det Modsatte, i Almindelighed staae til Troende. Naar det nu siges, at den staaende Arrest har ligesaa betænkelige Følger for Sundheden som Krumslutningen, saa har dette altsaa meget Lidt at sige, forudsat at man kan fibere paa de omtalte officielle foreliggende Erklæringer fra vedkommende sanitaire Autoriteter. At den nævnte Straf skulde være nedværdigende for Selvfølelsen, kan jeg ikke indrømme; jeg kan ikke med den ærede Minister være enig i, at den er nedværdigende, og endnu mindre kan jeg med det ærede Mindretal være enig i, at det skulde staae i Ministeriets Motiver. Der staaer i dem, at Krumslutningen har noget Idmygende ved sig, men der er dog en meget stor Forskjel paa, at en Ting er ydmygende, og at den er nedværdigende. Jeg skal paa dette Punkt knytte en Bemærkning

til, hvad den ærede Ordfører for Mindretallet anførte om, at der jo ved en kongelig Resolution af 1848 allerede var givet en heel Række af andre Straffe for de Menige, nemlig 14 Dages Bagtarrest, 8 Dages eenfom Arrest og 4 Dages mørk Arrest, og at der saa desuden kunde finde Nedsættelse Sted i 2den Classe. Men det er netop Hovedsagen, i alt Fald Hovedsagen for mig, at det, at nedsætte en Menig i 2den Classe for en disciplinair Forseelse, er at behandle ham meget haardt og at straffe ham med en nedværdigende Straf, thi Følgen af Nedsættelse i 2den Classe er, at Vedkommende berøves Nationalcocarden og betragtes som en æreløs Mand i Geledet. Den Mand, som stilles paa denne Maade mellem sine Medcombatanter, behandler man paa en nedværdigende Maade, og, saalænge man paa nogen Maade kan undgaae, at en Mand behandles med Stokken og gjøres æreløs, saalænge skal man holde ham oven Bænde, for at han ikke skal trykkes ned langt under, hvad han fortjener. Naar en Mand har begaaet Tyveri, Bedrageri eller andre Forseelser, saa mister han Nationalcocarden, og det med Rette, og Ingen har da Medlidenshed med ham. Men naar en Mand har et utæmmeligt Sind og ikke veed at indordne sig under Disciplinen, fordi hans Fortid har ført det med sig, at han ikke har lært at beherske sig selv, saa bør han ikke derfor berøves Wren, naar det kan undgaaes. Derfor har det en stor Betydning for mig, at man har saadanne Straffemidler, som paa en saa at sige haandgribelig Maade fange det stridige Sind ind og bringe det i en haandgribelig fysisk Stilling, hvorved det føler sin Eidenhed overfor Disciplinens uafviselige Fordringer. Jeg har, netop for at kunne illustrere dette med et Exempel, ladet mig give nogle Straffelister, der ere grebne ud af det virkelige Liv. Det er Udskrifter af vedkommende Bataillons Straffeprotocol og altsaa ikke Phantastibilleder, men virkelige Tilfælde af Livet, som jeg vil tillade mig at forelægge det ærede Thing. Jeg har f. Ex. her en Straffeliste for en Mand, som begynder med: For Udeblivelse af Quarteret og lovsagtigt Udsagn i et Forhør 5 Dages mørk og